

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/395/2014/Pan

A Független Rendészeti Panasztestület

173/2014. (VII. 10.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2014. június 25-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárást** a 2014. július 10-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

m e g s z ü n t e t i .

A panaszos beadványának visszavonására tekintettel a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2014. június 25-én elektronikus úton előterjesztett beadványában a következőket adta elő.

A panaszos lánya 2014. június 8-án feljelentést tett a F. városi Rendőrkapitányságon, mert megverték, feltehetően kábítószerrel tették az italába, és nem kizárt a nemi erőszak gyanúja sem. A panaszos és lánya lakcím alapján F. városhoz tartoznak, ezért fordultak oda. A rendőrkapitányságon nagyon segítőkészek voltak, minden intézkedést megtettek, így megtörtént a vérvétel és nőgyógyászati vizsgálat, láttelepet vettek fel, bűnjeleket foglaltak le. A panaszos kiemeli, hogy ilyen rendőrökre van szükség. Tekintettel arra, hogy az incidens egy horgásztónál történt, az ügyet átadták a megyei rendőr-főkapitányságnak, ahol egy r. századoshoz került az ügy. Este 8 órára értek a rendőr-főkapitányságra, ahol megtörtént a panaszos lányának meghallgatása, egészen hajnali 3-ig elhúzódott.

A panaszos kifogásolja az ügyben eljáró rendőrtiszt gúnyos megjegyzéseit és a kihallgatás során tanúsított viselkedését, a nyomozó bűnözőként kezelte őket. Amikor a panaszos lánya

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

elmondta, hogy P. B. ütötte, verte, amikor ő már védekezni tudott- az tettlegességnek, és bosszúnak minősül a nyomozó szerint, ellentétben azzal, amikor a lány magatehetetlen állapotban volt.

A panaszos sérelmezi, hogy lánya sérüléseit láttelel bizonyítja, amelyek látszódtak is, azonban a nyomozó kétségeit fejezte ki azok eredetéről, elmondta, hogy nem ismeri a panaszos lányát, az is lehetséges, hogy édesapjától kapott két pofont. A panaszost felháborítja ez a hozzáállás, hiszen nem szórakozásból mentek a rendőrségre feljelentést tenni. Ezt követően a nyomozó arra is megjegyzést tett, hogy minek iszik annyit a panaszos lánya. (A jegyzőkönyv szerint 2 dl pezsgőt és 3x 3cl tömény italt fogyasztott a lánya az este, ami a panaszos szerint nyilvánvalóan nem okozhat ájulást, magatehetetlen és védekezésre képtelen állapotot.) A rendőrtiszt azt is megkérdezte, hogy miből gondolja a panaszos lánya, hogy megerőszakolták. A meghallgatásról felvett jegyzőkönyvet nem olvasták fel nekik, és saját példányt sem kaptak. A panaszos kifogásolja a nyomozó félrevezető tájékoztatását, a könnyű testi sértés miatt megtett magánindítvány díjával kapcsolatban.

Az F. városi Rendőrkapitányság tájékoztatása szerint két hét alatt várható, hogy a vérvételnek elkészül az eredménye, így a panaszos 2014. június 25-én felhívta rendőr-főkapitányság nyomozóját, hogy érdeklődjön. A r. százados elmondta, hogy az ügyben folyik a vizsgálat, de a nála lévő papírokkal megy el az ügyészségre, és álláspontja szerint nem történt bűncselekmény. A panaszos kifogásolja, hogy a vérvétel és nőgyógyászati vizsgálat eredménye nélkül mire alapozza a nyomozó ezen feltételezését? A nyomozó azt is elmondta, hogy nem költenek „százazreket” vizsgálatokra. A panaszos kifogásolja, hogy ezek szerint a lánya lefoglalt ruháit sem vizsgálták át, helyszíni szemlét nem tartottak, a buli résztvevőit ki sem hallgatták. A panaszos kifogásolja az egész eljárást, és megjegyzi, hogy az ügyben érintett fiúnak számos rendőrségi ügye van, és senki nem tesz semmit az igazság kiderítése érdekében. A fiú éjszakánként hívogatta a lányát telefonon, de már nem mernek feljelentést tenni, mert ők érzik magukat kellemetlenül. A panaszos beadványát azzal zárja, hogy kéri a Testület segítségét és eljárást, hogy kiderülhessen az igazság.

II.

A Rendőrségről szóló tv. 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy
b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és büntelődési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.

A Testület hatáskörébe az Rtv. idézett rendelkezése alapján kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fenti hatásköri rendelkezések értelmében a Testület a jogszabályi felhatalmazás hiányában nem rendelkezik hatáskörrel, ezért nem jogosult- szabálysértéseket kivizsgálni, a kiszabott szabálysértési- és közigazgatási bírságot csökkenteni, eltörölni; büntetőeljárás keretében foganatosított cselekmények törvényességét elbírálni; kártérítést megítélni; az intézkedő rendőrök büntetőjogi-, szabálysértési- vagy fegyelmi felelősségét megállapítani.

A Testület megállapította, hogy a panaszos beadványának egy részében kifejezetten a rendőrség nyomozó hatóságként végzett (elmulasztott) munkáját sérelmezte. A panaszossal (és lányával) szemben rendőri intézkedést ugyan nem foganatosítottak, azonban a feljelentésük után a panaszos lányának meghallgatását lefolytató nyomozó gúnyos megjegyzéseket tett, illetőleg a későbbiekben arról tájékoztatta a panaszost, hogy álláspontja szerint nem történt bűncselekmény, ezért a feljelentés elutasítására tesz javaslatot a birtokában lévő információk alapján. A panaszos kifogásolja, hogy a nyomozó a bizonyítékok bevétele nélkül, önkényesen dönt az ügyben.

A fenti hatásköri szabályokról az előadó testületi tag tanácsadója a panaszost az általa megadott e-mail címen tájékoztatta, így arról is, hogy a beadvány mely részét jogosult vizsgálni (a nyomozó által használt hangnem), illetőleg arra, hogy a beadvány jelentős részére nincsen hatásköre. A tájékoztatás kitért arra, hogy a Testület a rendőrség nyomozó hatóságként végzett munkája felett semmiféle kontrollt nem gyakorol, és az erre vonatkozó jogorvoslatot nem az Rtv., hanem a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be) rendelkezései biztosítják. A tájékoztatásban a tanácsadó felhívta a panaszost, hogy amennyiben a hangnemre vonatkozóan kéri az eljárás lefolytatását, akkor aláírásával erősítse meg a beadványát.

A panaszos a tájékoztatást követően az előadó testületi tag tanácsadójának eljuttatott válaszlevélben úgy nyilatkozott, hogy a hangnemre vonatkozóan nem kéri a Testület vizsgálatát, mivel az ügyben nem az a kulcsfontosságú, hogy hogyan beszéltek velük, hanem az igazság kiderítése.

A Testület eljárása az Rtv. említett rendelkezése alapján, a panaszos akaratnyilatkozatán – kérelmén – alapul, amely az eljárás alatt szabadon módosítható, illetve a panaszos rendelkezési joga a panasz visszavonására is kiterjed. Jelen ügyben megállapítható, hogy a panaszos, mint az ügy ura, a Testület eljárását megindító nyilatkozatot (panaszt) tett, azt azonban – figyelemmel a Testület teljes körű hatásköri, Be-ben foglalt panaszra is kiterjedő tájékoztatására – 2014. július 4-én írásban tett nyilatkozatával visszavonta.

A Testület a fenti indokok alapján – mivel a panaszos akarata a Testület hatáskörébe tartozó elemek vizsgálatára, és az eljárás folytatására nem terjedt ki – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszeljárást megszüntette.

Budapest, 2014. július 10.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESZTÜLET